

fiskeriet, nemlig de Bestemmelser, som gaae ud paa at ordne Forholdet imellem det for Alle aabentstaaende Fjordfiskeri og det, som de tilstødende Ebsæiere kunne udøve paa deres Grunde, f. Ex. i de store Naløb, som indmunde i Kiimfjorden. Nogle af disse Naløb ere endog saaledes særlig bestattede, f. Ex. Laxefiskeriet osv. Det er altsaa Forhold, som jeg troer, at Lovgivningsmagten nødvendig maa ordne gennem Lov. Men naar der udkom en saadan almindelig Lov om Fjordfiskeriet, som gav saadanne, ialtsald paa de fleste Tilfælde anvendelige Regler om Redskaberne, om Garnmaskernes Størrelse samt Regler til at ordne Laxefiskeriet og det for alle aabentstaaende Fiskeri, og som tillige indeholdt de fornødne Control- og Straffebestemmelser, troer jeg ikke, at der kunde være nogen Betænkelighed ved, at Regjeringen fik en almindelig Bemyndigelse til ved fgl. Anordninger og reglementariske Bestemmelser at ordne Detailen, og skulde der være Betænkelighed derved, kunde man ialtsald indskrænke sig til at bemyndige Regjeringen til at udstede Regulativer, der kun vare gylbige f. Ex. for 10 Aar eller hvilket som helst andet Aaremaal. Jeg troer imidlertid, at Hovedsagen er, at den lovgivende Magt, uden at det med Nætte kan siges, at den støder Ansvaret fra sig eller opgiver nogen Deel af sin grundlovmæssige Magt og Indflydelse, kan fritages for at beskæftige sig med saadanne Detailbestemmelser for et enkelt Fjordfiskeri. Smidlertid har jeg ikke fundet Anledning til at stille noget særskilt Forslag i denne Retning, og det har jeg saameget mindre gjort, som jeg troer, at naar Lovudkastet vedtages med de af Udvalget principalt foreslaaede Endringer eller ialtsald, hvis man ikke skulde være tilfreds med disses Affattelse, med Endringer, der omtrent ere overeensstemmende dermed, og derpaa bliver til Lov, er der flaaet et Princip fast for saadanne enkelte specielle Fjordfiskerilove.

Naar jeg dernæst gaaer over til særskilt at omtale Udvalgets principale Indstilling om at omvedigere § 1 og at lade de følgende 7 Paragraffer udgaae af Loven, maa jeg tillade mig at bemærke, at jeg troer, at Udvalget har i det væsentlige været i fuld Overeensstemmelse med, hvad den nedsatte Fiskericommission maa anta-

ges at have villet. Commissionen har saaledes tydelig Pag. 46 i den Thinget meddeelte Udskrift af Forhandlingsprotokollen udtalt, hvad den egentlig mener. Der staaer nemlig der: „Ligesom det af det Foregaaende fremgaaer, at Commissionen formener, at de forskjellige Bestemmelser angaaende Stedet for Fiskeriets Udøvelse bør være reglementariske Bestemmelser underkastede . . .“ — og Stedet omhandles i §§ 5, 6, 7 — „ . . . saaledes formener Commissionen, at det Samme maa gjælde med Hensyn til Bestemmelsen om, hvilke Redskaber der maa bruges, og Tiden for deres Brug, fordi den maa betragte de Forslag, den i saa Henseende agter at gjøre — i et Tilfælde som det nærværende, hvor Alt er nyt — som et blot Forsøg, hvis Rigtighed eller Urigtighed kun kan godtgjøres ved Erfaring, og som det derfor vilde være ønskeligt at kunne faae forandret uden altfor store Vanskeligheder, og uden at der hertil medgaaer altfor lang Tid.“ Naar Udvalget fremdeles har foreslaaet, at §§ 2, 3 og 4 skulle udgaae, saa er det væsentlig blevet ledet dertil ved at see hen til, at der nu i Ringkjøbing og Stadil Fjorde bruges Garn med noget mindre Masker end de, der i Lovudkastets § 2 ere foreslaaede i fuldkommen Overeensstemmelse med, hvad der gjælder for Kiimfjorden, og idet man ikke har dristet sig til at danne sig nogen bestemt Formening om, hvorvidt det ikke var rigtigere at indføre Lempelser for Ringkjøbing og Stadil Fjorde væsentlig i Betragtning af, at de Arter af Lax og især Nal, som findes der, skulle være af en mindre Art end de, der findes i Kiimfjorden. §§ 3 og 4 indeholde Bestemmelser, der slutte sig til Bestemmelserne i § 2 om Garnene. Naar vi have foreslaaet, at § 3 skulde udgaae, maa jeg tilstaae, at der maatte kunde reises Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt. Det er en Bestemmelse, som er foreslaaet af Commissionen og som gaaer ud paa at ordne dette Forhold mellem Ebsæierne og Fjordfiskerne. Der er Meget, der taler for, at en saadan Bestemmelse bør blive staaende her, ligesom jeg i alt Fald troer, at det er rigtigt, at en saadan Bestemmelse som ind i en eventuel almindelig Lov om Fjordfiskeriet. Smidlertid antager jeg heller ikke, at der kan være nogen overveiende Be-